Waltz No. 2 - Dmitri Shostakovich

Ο **Ντμίτρι Ντμίτριεβιτς Σοστακόβιτς** (Dmitri Dmitrievich Shostakovich) (25 Σεπτεμβρίου 1906 [παλ.ημερ. 12 Σεπτεμβρίου], Αγία Πετρούπολη - 9 Αυγούστου 1975, Μόσχα) ήταν Ρώσος συνθέτης της Σοβιετικής περιόδου. Η ζωή του σημαδεύτηκε από μια σύνθετη και αντιφατική σχέση με το σοβιετικό καθεστώς, το οποίο δυο φορές αποκήρυξε τη μουσική του, το 1936 και το 1948, και κατά καιρούς απαγόρευε έργα του. Ταυτόχρονα, υπήρξε ο δημοφιλέστερος Σοβιετικός συνθέτης της γενιάς του και παρέλαβε πολυάριθμες τιμητικές διακρίσεις και κρατικά βραβεία, ενώ επίσης θήτευσε στο «Ανώτατο Σοβιέτ».

Ύστερα από μια αρχική περίοδο στο πνεύμα της «πρωτοπορίας», ο Σοστακόβιτς έγραψε σε ένα προσωπικό ιδίωμα, στο οποίο φαίνεται μεταξύ άλλων και η έντονη επιρροή του Μάλερ. Συνδυάζει στοιχεία ρομαντισμού (δηλαδή στοιχεία πάθους και τραγικότητας) με ατονική γραφή και με περιστασιακή χρήση στοιχείων της σειραϊκής μουσικής -αν και γενικά εντάσσεται στην παράδοση της τονικής μουσικής. Συχνά η μουσική του περιέχει οξείες αντιθέσεις και έντονο το στοιχείο του γκροτέσκου, της ειρωνείας και του σαρκασμού. Θεωρείται ότι τα μεγαλύτερα έργα του είναι οι 15 συμφωνίες του και τα 15 κουαρτέτα εγχόρδων. Το έργο του επίσης περιλαμβάνει όπερες, 6 κοντσέρτα (για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλο) και πολλή κινηματογραφική μουσική.

Και τώρα πάμε σινεμά...

Ο **Πέδρο Αλμοδόβαρ Καμπαγιέρο** (*Pedro Almodóvar Caballero*, 25 Σεπτεμβρίου 1949) είναι Ισπανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός. Έχει γράψει, σκηνοθετήσει και παραγάγει περίπου 30 ταινίες.

Ο Πέδρο Αλμοδόβαρ είναι ο διασημότερος σκηνοθέτης της Ισπανίας, πάνω στον οποίο έχει βασιστεί το σύγχρονο ισπανικό σινεμά....

Αγαπημένο του κινηματογραφικό είδος είναι το μελόδραμα , η επιρροή και η εξέλιξη του οποίου είναι εμφανής στο έργο του.

Η γυναίκα σε όλες της τις εκδοχές είναι ένα από τα βασικά θέματα στις ταινίες του.

Μέσα από τις ταινίες του βλέπουμε την εξέλιξη της χώρας του, τη σκοτεινιά της καθολικής δικτατορίας του Φράνκο που κράτησε 40 χρόνια, την πτώση της (1975) και την εξέλιξη της Ισπανίας σε ένα δημοκρατικό κράτος.

Χαρακτηριστική είναι επίσης η αισθητική των έντονων χρωμάτων, που χρησιμοποιεί σε πολλές ταινίες του.

Συνηθίζει να δουλεύει με τους ίδιους ηθοποιούς, τους οποίους βλέπουμε να παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο σε αρκετές ταινίες του. Κάποιες από τις μούσες του είναι η Κάρμεν Μάουρα, η Σεσίλια Ροτ, η Μαρίσα Παρέδες, η Πενέλοπε Κρουθ, η Τσους Λαμπρεάβε και η Ρόσι ντε Πάλμα.

Η σχέση του με τη μητέρα του επηρέασε σημαντικά τόσο τη ζωή του όσο και τη δημιουργία του. Η μητρική φιγούρα είναι καθοριστική στις περισσότερες ταινίες του.

Πάμε τώρα στην άλλη άκρη του Ατλαντικού

Ο **Μάικλ Ντάγκλας**, (*Michael Douglas*) είναι Αμερικανός ηθοποιός και παραγωγός. Είναι γιος του γνωστού ηθοποιού Κερκ Ντάγκλας. Ο Μάικλ Ντάγκλας έχει κερδίσει δύο βραβεία Όσκαρ - ένα ως παραγωγός για την ταινία *Στη Φωλιά του Κούκου*, (Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας) και ένα ως ηθοποιός στον πρωταγωνιστικό ρόλο του Γκόρντον Γκέκο στην ταινία *Wall Street* (Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου) - τέσσερις Χρυσές Σφαίρες και ένα Έμμυ. Έχει παίξει σε πολλές κινηματογραφικές ταινίες.

Η καριέρα του απογειώθηκε επαγγελματικά όταν παρήγαγε και πρωταγωνίστησε στην ρομαντική-δραματική-κωμική ταινία Κυνηγώντας το Πράσινο Διαμάντι. Η ταινία αυτή ήταν μια εισπρακτική επιτυχία.

Από εκεί και μετά, άρχισαν οι συμμετοχές του σε διάφορες γνωστές ταινίες. Το 1987 ο ίδιος έπαιξε στην ταινία θρίλερ *Ολέθρια Σχέση* (Fatal Attraction) με την Γκλεν Κλόουζ. Επίσης το ίδιο έτος υποδύθηκε τον Γκόρντον Γκέκο στην ταινία Wall Street του Όλιβερ Στόουν, για την οποία κέρδισε Βραβείο Όσκαρ Α΄ Ανδρικού Ρόλου. Επανέλαβε τον ρόλο του στην συνέχεια της ταινίας ονόματι Γουόλ Στριτ: Το χρήμα ποτέ δεν πεθαίνει, και πάλι σε σκηνοθεσία Όλιβερ Στόουν.

Το 1992 έπαιξε στην ταινία *Βασικό Ένστικτο*, μαζί με την Σάρον Στόουν. Η ταινία ήταν μια εισπρακτική επιτυχία στα Box Office, άλλα έλαβε μικτές κριτικές, κυρίως λόγω της αμφισεξουαλικότητας και του σεξισμού γενικά. Μεταξύ των ετών 1992 και 2000 έπαιξε σε πολλές γνωστές ταινίες, όπως στην ταινία *Ο έρωτας του προέδρου*, στην ταινία του 1998 *Ένας Τέλειος Φόνος* κ.λ.π.

Το 2000 πρωταγωνίστησε στην επιτυχημένη κριτικά ταινία του Στίβεν Σόντερμπεργκ το Traffic, δίπλα στον Μπενίσιο Ντελ Τόρο και στην μελλοντική τότε σύζυγό του, την Κάθριν Ζέτα Τζόουνς. Προτάθηκε για μια Χρυσή Σφαίρα και για άλλα διάφορα βραβεία από τους κριτικούς.

Και η σύζυγος του όμως έχει γενέθλια σήμερα.

Η **Κάθριν Ζέτα-Τζόουνς** (*Catherine Zeta-Jones*, 25 Σεπτεμβρίου 1969) είναι ηθοποιός από την Ουαλία. Ξεκίνησε την καριέρα της στο θέατρο από μικρή ηλικία. Αφού πρωταγωνίστησε σε αρκετές βρετανικές και αμερικανικές τηλεταινίες και έπαιξε μικρούς ρόλους σε ταινίες, εμφανίστηκε στην τηλεοπτική σειρά *The Darling Buds of May* από το 1991 μέχρι το 1993. Ήρθε στο προσκήνιο με ρόλους σε χολιγουντιανές ταινίες όπως την περιπετειώδη ταινία *Η Μάσκα του Ζορό* (The Mask of Zorro, 1998) και το θρίλερ *Διπλή Παγίδα* (Entrapment, 1999). Ο ρόλος που την έκανε να ξεχωρίσει ήταν αυτός στο *Traffic* (2000), για τον οποίο έλαβε την πρώτη της υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα.

Η Ζέτα-Τζόουνς αργότερα πρωταγωνίστησε ως Βίλμα Κέλι στην κινηματογραφική μεταφορά του μιούζικαλ *Σικάγο* (Chicago, 2002), μια κριτική και εμπορική επιτυχία, για την οποία βραβεύτηκε με Όσκαρ Β' Γυναικείου Ρόλου, BAFTA, Screen Actors Guild Award και έλαβε υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα.

Αργότερα εμφανίστηκε στη ρομαντική κωμωδία *Αβάσταχτη Γοητεία* (Intolerable Cruelty, 2003) και στην κωμωδία *Η Συμμορία των Δώδεκα* (Ocean's Twelve, 2004). Επίσης πρωταγωνίστησε στη συνέχεια της ταινίας του 1998 *Ο Θρύλος του Ζορό* (The Legend of Zorro, 2005), στο βιογραφικό ρομαντικό θρίλερ *Αψηφώντας το Θάνατο* (Death Defying Acts, 2008) και στο ψυχολογικό θρίλερ *Παρενέργειες* (Side Effects, 2013).

Το 2010 κέρδισε το Tony Καλύτερης Ηθοποιού σε Μιούζικαλ για το ρόλο της ως Ντέζιρι στο *A Little Night Music*.

Είναι παντρεμένη με τον Μάικλ Ντάγκλας από το έτος 2000 και μαζί έχουν αποκτήσει δυο παιδιά.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/2100#comment-0